

forholde sig til i stedet for al mulig procedure-diskussion.

Aage Frandsen (SF):

Det er ikke procedurediskussioner. Det er et forsøg på at finde ud af, om man kan regne med, at et ord er et ord, og en aftale er en aftale, også med henblik på fremtiden.

Så vil jeg godt sige til statsministeren: Vi ville gerne, det gjaldt alle forligspartier, diskutere modersmålsundersøgningens indretning. Ikke at det er obligatorisk, det er korrekt, men det er da ikke sådan, at regeringen altid skal have ret. Man må jo forhandle med parterne. Vi vil gerne diskutere indhold, og hvem det skal være til. Det sagde vi at vi godt ville, men regeringen vil aldrig forhandle.

Kl. 13.15

Så vil jeg godt referere til en af de få ting, der er sagt i den tidligere samling om forligsbrud og om det her spørgsmål. Den 30. januar sidste år stillede jeg spørgsmålet til Venstres ordfører. Jeg spurgte direkte, om man ville bryde folkeskoleforliget, og Venstres ordfører svarede, at det ville man ikke, men man ville lægge forslagene frem til forhandling i forligskredsen.

Allerede dér gør statsministeren jo noget andet, for han siger, at man vil diskutere med alle partierne. Traditionen er, at man respekterer forligskredsen som en kreds i første omgang, og derefter kan man selvfølgelig forhandle med alle parter.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Aage Frandsen siger, at det her drejer sig om at sikre, at et ord er et ord og en aftale er en aftale, og jeg vil gerne bekræfte over for hr. Aage Frandsen, at sådan er det og sådan skal det være i Folketinget. Det er min opfattelse, og det er regeringens klare opfattelse.

Vi står bare i den situation, at nogle gange indgår vi forlig, som varer mange, mange år, og på et eller andet tidspunkt må man sige, at nu har det været så mange år, at man er nødt til at lave en fornyelse af det. Man kan jo ikke hænge på aftaler, der er 15 eller 20 år gamle og så sige: Jamen de skal blive ved at bestå fuldstændig uændrede, selv om det omgivende samfund har ændret sig.

Det, vi har oplevet de sidste 10 år, hvor folkeskoleforliget har været gældende, er, at internationale undersøgelser viser, at standarden i den danske folkeskole på visse punkter ikke er god nok. Altså må vi politikere gøre noget for at

hæve det faglige niveau. Det er det, det hele drejer sig om, og regeringens hensigt er klart, at det skal der stå et bredt flertal bag ved.

Lad mig så minde om, at tilbage i 1993 trådte der en ny regering til, der næsten som sin første handling gennemførte en omfattende skattereform – med en enkelt stemmes flertal i øvrigt – uden at forhandle med gamle skattereforpartier. Hvorfor gjorde man det? Jo, fordi der ved det foregående valg i 1990 havde været en skattediskussion, hvor forskellige partier havde sat forskellige punkter på dagsordenen. Altså følte man sig fri til at lave en ny skattereform, og det gjorde man så.

Det var vi ikke tilfredse med indholdet af, men vi accepterede da, at man selvfølgelig kunne gøre det. For det må være sådan på Christiansborg, at hvis man har annonceret nogle ændringer op til et valg, skal man bagefter også kunne lave nogle forandringer. Ellers har man jo ophævet demokratiet. Vælgerne har jo ingen chance for at få gennemført nogle ændringer, hvis man stædigt holder fast i det gamle uden hensyn til, hvad vælgerne har sagt ved valget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1667

2) Til statsministeren af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil statsministeren oplyse, om regeringen agter at bryde andre forlig end folkeskoleforliget, hvis det viser sig, at regeringen ikke kan blive enig med alle forligspartier, og hvis regeringen kan finde et flertal uden om forligspartierne, og om regeringen agter at overholde fremtidige forlig, som regeringen eventuelt indgår?«

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet burde være overflødig at stille, idet forlig og aftaler som en selvfølge må forventes at blive overholdt. Men efter regeringens historiske beslutning om at bryde folkeskoleforliget og andre meldinger fra regeringen, er der med rette opstået tvivl om, hvorvidt regeringen vil overholde andre forlig, herunder fremtidige forlig. Derfor er der sæt tvivl om værdien af forlig i fremtiden, og om det giver nogen mening at indgå forlig med regeringen.